

Táborový Zpěvník

Bílkovice 2019

Abeceda

Bob Frídl a kolektiv vedoucích

^C Život je jak abeceda, ^E smysl písmen, slov a vět,
^{Ami} někdo našel, ^F někdo hledá ^G život je jak abeceda
A je abstinence hrozná, kdo nepije, ten ji pozná
B je břicho plné jídla, které se tam s pivem střídá
C je cigáro, cos našel, co tě po něm chyt ten kašel
D je drama celodenní, když už na panáka není
E je elektrický pohon - ebonit a liščí ohon
F je facka, která padne, nemáš-li názory správné
G je guláš, co byl včera, po kterém se špatně dělá
H je malý kousek hmoty, co se přilíp na kalhoty
CH je chrchel na zdi schnoucí, jen tak lehce neztekoucí
I je úsměv idiota, když vzduchem letí bota
J je jiskra v kupce sena, žhářem lehce vykouzlená
K je klíště na tvém těle, s klíštětem se cítíš skvěle
L je lenost, sestra píle, udrží tě v plné síle
M je modřina co bolí, když tě táta přetáh holí
N je nudle v nose skrytá, kapesník ji nepochytá
O je okno, které míváš, když po flámu ráno zíváš
P je provaz kolem krku. takhle končí spousta kluků
Q je Quido pán všech pánů, když se k ránu vrací z flámu
R je rytíř lásky bílý, co mu dávno došly síly
S je smradu plná budka, když to v střevech hodně nutká
T je táta co má mámu, máma maso, pštrosa, Emu
U je úchyl v lese řvoucí, pro svou oběť už si jdoucí
V je výzva, vlast tě volá, zbyde ti jen lebka holá
W to nic není, možná dvě V ve spojení
X jsou nohy mladé ženy, jenom lehce postiženy
Z je zubař bolest plodí, blázen kdo rád k němu chodí
Z je zubař a tak tedy, Z je konec abecedy
Z je zubař a tak znova, jsou to všechno jenom slova
a z nich složíš celý svět

Amazonka

Hop Trop

1, Byly krásný naše plány, byla jsi můj celej svět,
čas je vzal a nechal rány, starší jsme jen o pár let.
Tenkrát byly děti malý, ale život utíká,
už na „táto“ slyší jinej, i když si tak neříká.

R: Nebe modrý zrcadlí se v řece, která všechno ví,
stejnou barvou jakou měly tvoje oči džínový.

2, Kluci tenkrát, co tě znali, všude, kde jsem s tebou byl,
Amazonka říkávali a já hrdě přisvědčil.
Tvoje strachy, že ti mládí, pod rukama utíká,
vedly k tomu, že ti nikdo Amazonka neříká.
R:

3, Zlaté kráse cingrlátek, jak sis časem myslela,
vadil možná trampskej šátek, nosit dál's ho nechtěla.
Teď jsi víla z paneláků, samá dečka samej krám.
Já si přál, jen abys byla /: pořád stejná, přísahám :/

Anděl

Karel Kryl

C Ami
1. Z rozmlácenýho kostela

C G
v krabici s kusem mýdla

C Ami
přinesl jsem si anděla

C G
polámali mu krídla

díval se na mě oddaně
já měl jsem trochu trému,
tak vtiskl jsem mu do dlaně
lahvičku od parfému

C Ami
® A proto prosím věř mi

C G
chtěl jsem ho žádat

C Ami
aby mi mezi dveřmi

C G
pomohl hádat

C Ami G C
co mě čeká a nemine

C Ami G C
co mě čeká a nemine

2. Pak hlídali sme oblohu pozorující ptáky
debatující o Bohu a hraní na vojáky

Do tváře jsem mu neviděl
pokoušel si ji schovat
to asi ptákum záviděl že mohou poletovat

3. Když novinky mi sděloval u okna do ložnice
já krídla jsem mu ukoval z mosazný nábojnice
A tak jsem pozbyl anděla on oknem uletěl mi
Však přítel prý mi udělá nového z mojí helmy

Bedna od whisky

bratři Ryvolové

Ami C Ami E
1, Dneska už mi fóry ňák nejdou přes pysky,
Ami C Ami E Ami
stojím s dlouhou kravatou na bedně od whisky.
Stojím s dlouhým obojkem, jak stájovej pinč,

Ami => A
tu kravatu co nosím, mi navlík soudce lynč.

A D E A
R: Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká,
jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká.
Do nebeskýho báru, já sucho v krku mám,

A => Ami
tak kopni do tý bedny, ať na cestu se dám.

2, Mít tak všechny bedny, od whisky vypitý,
postavil bych malej dům, na louce ukrytý.
Postavil bych malej dům a z okna koukal ven
a chlatal bych tam s Billem a chlatal by tam Ben

R:

3, Kdyby si se hochu, jen pořád nechtěl rvát,
nemusel jsi dneska na týhle bedně stát.
Moh' si někde v suchu tu svojí whisky pít,
nemusel jsi dneska ne krku laso mít.

R:

4, Až kopneš do tý bedny, jak se to dělává,
do krku ti zůstane jen dírka mrňavá.
Jenom dírka mrňavá a k smrti jenom krok,
má to smutnej konec a whisky ani lok.

Blátivá cesta

Pacifik

C Emi
R: Blátivou, blátivou, blátivou, blátivou
F C
cestou dál nechceš jít,
F C Emi
kde jen máš touhu bláznivou,
Dmi G C
kde jen máš, co chtěl jsi mít, chtěl jsi mít.

Ami G Ami
1. A tak se koukáš, jak si kolem hrajou děti,
C G C
na slunci kotě usíná,
F G C Ami
a jak si před hospodou vyprávějí kmeti,
D7 G
život prej stále začíná.

2. Z města tě vyhánějí ocelové stíny,
jak dříve šel bys asi rád,
z bejvalejch cest ti zbyly potrhaný džíny,
čas běží, je to ale znát.

R:

3. Na poli pokoseným přepočítáš snopy,
do trávy hlavu položíš,
zdá se ti o holkách, co oči vždycky klopí,
po jiným ani netoužíš.

4. Mělký jsou stíny, dole zrcadlí se řeka,
nad jezem kolébá se prám,
kolem je ticho, že i vlastní hlas tě leká,
a přesto necítíš se sám.

R:

Darmoděj

Jarek Nohavica

Ami Emi
Šel včera městem muž
Ami Emi
a šel po hlavní třídě
Ami Emi
šel včera městem muž
Ami Emi
a já ho z okna viděl
C G
na flétnu chorál hrál
Ami
znělo to jako zvon
Emi
a byl v tom všečen žal
F
ten krásný dlouhý tón
Cdim
a já jsem náhle věděl
E7 Ami
ano to je on, to je on

Vyběh jsem do ulic
jen v noční košili
v odpadcích z popelnic
krysy se honily
a v teplých postelích
lásky i nelásky
tiše se vrtěly
rodinné obrázky
a já chtěl odpověď
na svoje otázky
otázky

**Ami Emi C G Ami F
Cdim E7**

Na ná-na na ná-na na

na ná-na na ná-na na
na-na na-na ná-ná
na ná-na na ná-na na
na-na na-na ná-ná
na ná-na na ná-na na
na-na na-na ná-ná

Dohnal jsem toho muže
a chytl za kabát
měl kabát z hadí kůže
šel z něho divný chlad
a on se otočil
a oči plné vran
a jizvy u očí
celý byl pobodán
a já jsem náhle věděl
kdo je onen pán
onen pán
Celý se strachem chvěl
když jsem tak k němu
došel
a v ústech flétnu měl
od Hieronyma Bosche
stál měsíc nad domy
jak čírka ve vodě
jak moje svědomí
když zvrací v záchodě
a já jsem náhle věděl
ano to je Darmoděj
můj Darmoděj

Můj Darmoděj
vagabund osudů a lásek
jenž prochází všemi sny
ale dnům vyhýbá se
můj Darmoděj krásné zlo

jed má pod jazykem
když prodává po domech
jehly se slovníkem

Šel včera městem muž
podomní obchodník
šel ale nejde už
krev skápla na chodník
já jeho flétnu vzal
a zněla jako zvon
a byl v tom všečen žal
ten krásný dlouhý tón
a já jsem náhle věděl
ano - já jsem on
já jsem on

Váš Darmoděj
vagabund osudů a lásek
jenž prochází všemi sny
ale dnům vyhýbá se
váš Darmoděj krásné zlo
jed mám pod jazykem
když prodávám po
domech
jehly se slovníkem

Na ná-na na ná-na na
na-na na-na ná-ná
na ná-na na ná-na na
na-na na-na ná-ná
váš Darmoděj vagabund
osudů a lásek
jenž prochází všemi sny
ale dnům vyhýbá se

Dokud se zpívá

Jarek Nohavica

- C Emi Dmi7 F C Emi Dmi7 G
1. Z Těšína vyjíždí vlaky co čtvrthodinu,
C Emi Dmi7 F C Emi Dmi7 G
včera jsem nespal a ani dnes nespočinu,
F G C Ami G
svatý Medard, můj patron, ťuká si na čelo,
F G F G C Emi Dmi7 G
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.
2. Ve stánku koupím si housku a slané tyčky,
srdce mám pro lásku a hlavu pro písničky,
ze školy dobře vím, co by se dělat mělo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.
3. Do alba jízdenek lepím si další jednu,
vyjel jsem před chvílí, konec je v nedohlednu,
za oknem míhá se život jak leporelo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.
4. Stokrát jsem prohloupil a stokrát platil draze,
houpe to, houpe to na housenkové dráze,
i kdyby supi se slítali na mé tělo,
tak dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.
5. Z Těšína vyjíždí vlaky až na kraj světa,
zvedl jsem telefon a ptám se: "Lidi, jste tam?"
A z veliké dálky do uší mi zaznělo,
že dokud se zpívá, ještě se neumřelo. hóhó
že dokud se zpívá ještě se neumřelo

Frankie Dlouhán

Brontosauři

1, Kolik je smutného, když mraky černé jdou
lidem nad hlavou, smutnou dálavou,
já slyšel příběh, který velkou pravdu měl,
za čas odletěl, každý zapomněl.

R: Měl kapsu prázdnou Frankie Dlouhán,

po státech toulal se jen sám

a že byl veselej, tak každej měl ho rád,

tam ruce k dílu mlčky přiloží a zase jede dál

a každej kdo s ním chvílku byl,

tak dlouho se pak smál.

2, Tam, kde byl pláč, tam Frankie hezkou píseň měl,
slzy neměl rád, chtěl se jenom smát.

A když pak večer ranče tiše usínaj,
Frankův zpěv jde dál, nocí s písni dál.

R:

3, Tak Frankieho vám jednou našli, přestal žít,
jeho srdce spí, tiše smutně spí.

Bůhví jak, za co, tenhle smíšek konec měl,
farář píseň pěl, umíráček zněl.

R:

Hlídač krav

Jarek Nohavica

D

1.Když jsem byl malý říkali mi naši

Dobře se uč a jez chytrou kaši

G A D

až jednou vyrosteš budeš doktorem práv

Takový doktor sedí pěkně v suchu

bere velký peníze a škrábe se v uchu

já jim ale na to řek Chci být hlídačem krav

D

R: Já chci mít čapku s bambulí nahoře

jíst kaštany mýt se v lavoře

G A D

od rána po celý den zpívat si jen

zpívat si pam pam padam pam padá dam 3x

2.K Vánocům mi kupovali hromady knih

co jsem ale vědět chtěl to nevyčet jsem z nich

nikde jsem se nedozvěděl jak se hlídají krávy

Ptal jsem se starších a ptal jsem se všech

každý na mě hleděl jako na pytel blech

každý se mě opatrně tázal na moje zdraví

Já chci mít čapku s bambulí nahoře

jíst kaštany mýt se v lavoře

od rána po celý den zpívat si jen

zpívat si pam pam padam pam padá dam 3x

3.Dnes už jsem starší a vím co vím

mnohé věci nemůžu a mnohé smím

a když je mi velmi smutno lehnu do mokré trávy

S nohama křížem a rukama za hlavou

koukám nahoru na oblohu modravou

kde se mezi mraky honí moje strakaté krávy

Já chci mít čapku s bambulí nahoře

jíst kaštany mýt se v lavoře

od rána po celý den zpívat si jen

zpívat si pam pam padam pam padá dam 3x

Hej kočí

Pacifik

^{Ami} 1, Hej kočí, jedeme dál. ^F
Láska má boty toulavý

^{Dmi} a častokrát se unaví
^G ještě dřív, než přijde cíl ^{Emi} ^{Ami}
Hej kočí, jedeme dál.

Vždyť cestu znáš už nazpaměť,
na ní se skrývá jenom šed',
někdy pár hezkejch chvil.

^F R: Ty jsi moje malá vzpomínka před spaním, ^G

^C no a já jsem tvůj stín. ^E ^{Ami}
Ty jsi jiná nežli všechny lásky včerejší,
to já dávno vím.
S tebou mám tisíc nadějí,
že nezůstanu nikdy sám.

^F Láska jsou koně splašený ^G
^{Ami}
když se řítí k nám

2, Hej kočí, jedeme dál.
I když náš kočár dostal smyk
a láska spadla na chodník,
koně své dál musíš vést.
Hej kočí, jedeme dál.
Jak rád bys trhnul opratí,
však minulost nám navrátí
jen splín z nedávných cest.

R:

3, Hej kočí, jedeme dál.
I když dál pořád musíš jet,
zastavit nelze a vzít zpět
někdy pár pouhých vět
Hej kočí, jedeme dál.
Zas budou lásky toulavý
na tom nikdo nic nespraví,
přece dál se točí svět.

R: _

Hlavně, že jsme na vzduchu

Jaroslav Uhlíř, Zdeněk Svěrák

C
Když radosti není dosti,
F
raduju se z maličností.
C Ami
Představím si třeba kdyby
G
lidi žili jako ryby.
C Emi
To je dobře náhodou,
F C
že nežijem pod vodou.
Emi F
Na vzduchu, na vzduchu,
G C
můžem zpívat ejchuchu.
G C Emi
Zpívati si pod vodou,
F C
nejde ani náhodou.
Emi F
Z hlubiny, z hlubiny,
G C
vyšly by jen bubliny.

C
Jen si představ milá babi,
F
že jsme dejme tomu krabi.
C Ami
Nebyla bys mou babičkou,
G
byla bys mořskou krabičkou.
C Emi
Buďme rádi Bohouši,
F C
že žijeme na souši.
Emi F
Na zemi, na zemi,
G C
ušmudlané sazemi.
G C Emi
Vžij se rybě do kůže,
F C
třeba ti to pomůže.
Emi F
I když jsi na suchu,
G C
hlavně že jsi na vzduchu.

Kdyby tady byla

Žalman

- 1, ^C Kdyby tady byla taková panenka, ^G která by mě chtěla, ^C /:2x:/
^F která by mě chtěla ^C syna ^G vychovati, ^{C C7} přitom pannou býti. /:2x:/
- 2, Kdybych já ti měla syna vychovati, přitom pannou býti,
ty by si mi musel kolíbkou dělati, do dřeva netíti.
- 3, Kdybych já ti musel kolíbkou dělati, do dřeva netíti,
ty bys mně musela košiličku šíti, bez jahel a nití.
- 4, Kdybych já ti měla košiličku šíti, bez jehly a nití,
ty by si mi musel žebřík udělati, až k nebeské výši.
- 5, Kdybych já ti musel žebřík udělati, až k nebeské výši,
lezli by jsme spolu, spadli bysme dolů, byl by konec všemu.

Když náš táta hrál

Greenhorns

1, Když jsem byl chlapec malej, tak metr nad zemí,

scházeli se farmáři tam u nás v přízemí,
mezi nima můj táta, u piva sedával,

a tu svoji nejmilejší hrál.

R: K vý /: 7x :/ k výčepu, najdu cestu třeba poslepu,
k vý /: 7x:/ k výčepu, najdu cestu třeba hned.

2, Ted' už jsem chlap jak hora, šest stop a palců pět
a už jsem prošel celý státy a ted' táhnu zpět,
kdybych si ale v světě moh' ještě něco přát,
tak slyšet zase svého tátu hrát.

R:

3, Ta písnička mě vedla mým celým životem,
když jsem se toulal po kolejích, žebрал za plotem
a když mi bylo nejhůř, tak přece jsem se smál,
když jsem si vzpomněl, jak náš táta hrál.

R:

4, To už je všechno dávno, táta je pod zemí,
když je ale noc a měsíc, potom zdá se mi,
jako bych od hřbitova, kam tátu dali spát,
zase jeho píseň slyšel hrát.

Kometa

Jarek Nohavica

Ami

1. Spatřil jsem kometu, oblohou letěla,
chtěl jsem jí zazpívat, ona mi zmizela,
Dmi G7
zmizela jako laň u lesa v remízku,
C E7
v očích mi zbylo jen pár žlutých penízků.

2. Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem,
až příště přiletí, my už tu nebudem,
my už tu nebudem, ach, pýcho marnivá,
spatřil jsem kometu, chtěl jsem jí zazpívat.

Ami Dmi

R: O vodě, o trávě, o lese,
G7 C
o smrti, se kterou smířit nejde se,
Ami Dmi
o lásce, o zradě, o světě
E E7 Ami
a o všech lidech, co kdy žili na téhle planetě.

3. Na hvězdném nádraží cinkají vagóny,
pan Kepler rozepsal nebeské zákony,
hledal, až našel v hvězdářských triedrech
tajemství, která teď neseme na bedrech.

4. Velká a odvěká tajemství přírody,
že jenom z člověka člověk se narodí,
že kořen s větvemi ve strom se spojuje
a krev našich nadějí vesmírem putuje.

R: Na na na ...

5. Spatřil jsem kometu, byla jak reliéf
zpod rukou umělce, který už nežije,
šplhal jsem do nebe, chtěl jsem ji osahat,
marnost mne vysvlékla celého donaha.

6. Jak socha Davida z bílého mramoru
stál jsem a hleděl jsem, hleděl jsem nahoru,
až příště přiletí, ach, pýcho marnivá,
my už tu nebudem, ale jiný jí zazpívá.

R: O vodě, o trávě, o lese,
o smrti, se kterou smířit nejde se,
o lásce, o zradě, o světě,
bude to písnička o nás a kometě ...

Kozel

Jarek Nohavica

 G C
1. Byl jeden pán ten kozla měl
 D G
velice si s ním rozuměl

 C
Měl ho moc rád, opravdu moc
 D G
Hladil mu fous na dobrou noc

2. Jednoho dne se kozel splet
rudé tričko pánovi sněd
Když to pán zřel, zařval jejé
Svázal kozla na koleje

3. Zapískal vlak, kozel se lek
To je má smrt, mečel mek mek
Jak tak mečel, vykašlal pak
Rudé tričko, čímž stopnul vlak.

Kytka

Brontosauři

1, Otvírám lásku na stránce rád,
přišel jsem milá má něco ti dát.
Zeptat se, co děláš a jakej byl den,
pohladit tvář, tu kytku si vem.

R: Ty jsi tak jiná, tak jiná, kdo ví,
jestli má touha tě neporaní,
ty jsi tak jiná, pojd' ruku mi dej,
s tebou je celý svět jak vyměněnej.

2, Sedíme tu spolu a slova si jdou,
propletený prsty ležej na kolenou.
Oči jako čert a maličkej nos,
ze všech je nejhezčí, tiše, už dost.

R:

R:

Malý Velký Muž

Pacifik

Emi
Dokud tráva bude růst
C
Řeky potečou a stoupat bude dým
D
Léta utečou a kam padne tvůj stín
Emi
Země tvá bude tvou

Ami
Dokud noci střídá den
G
vítr bude vát a mraky poplujou
H
Slunce bude plát a tak jak léta jdou
Emi
Země tvá bude tvou

G
R: Jen malý velký muž
Emi
Tolik dobře věděl co je vostrej nůž
smutek prázdných sedel
C D
malý velký muž čekal svý znamení
G
Jen malý velký muž žehnal ohni sílu
Emi
S novou nadějí v očích slepou víru
C
Přesto pohřbil sen
D Emi
Velký sen o Wounded Knee

Dokud tráva bude růst
Ruce špinavý až v plání vztyčí kříž
řeky zastaví se, plakat neslyšíš
Slunce zář krvavou
Dokud noci střídá den
slova neplatí, a co je vlastně jen
Ono prokletí, co padlo na tvou zem
na tvou zem stracenou
R: Jen malý

Dokud tráva bude růst
Rány nezhojí a neopláchne déšť
řeky nespojí se v jeden silný proud
silný proud nadějí ..
Dokud noci střídá den
Srdce zlomená, a jejich dávný sen
skalní ozvěna nevrátí tvou zem
silný proud nadějí
R: Jen malý

Marie

Tomáš Klus

C E

Je den. Tak pojd' Marie ven.

F G

Budeme žít. A házet šutry do oken.

Je dva. Necháme doma trucovat.

Když nechtějí - nemusí. Nebudem se vnucovat.

Jémine. Všechno zlý jednou pomine.

Tak Marie. Co ti je?

Všemocné. Jsou loutkařovi prsty.

Ať jsou tenký nebo tlustý. Občas přetrhají nit.

A to pak jít. A nemít nad sebou svý jistý.

Pořád s tváří optimisty. Listy v žití obracet.

Je to jed. Mazat si kolem huby med.

A neslyšet. Jak se ti bortí svět.

Marie. Kdo přežívá nežije. Tak ádijé.

Marie. Už zase máš (k)tulení sklony.

Jako loni. Slyším kostelní zvony znít.

A to mě zabije. A to mě zabije.

A to mě zabije. Jistojistě.

REF.

Já mám Marie rád. Když má moje bytí spád.

Býti věčně na cestách. A kránu spícím plícím.

Život vdechovat. Nechtěj mě milovat.

Nechtěj mě milovat. Nechtěj mě milovat.

Já mám Marie rád. Když má moje bytí spád.

Býti věčně na cestách. A kránu spícím plícím.

Život vdechovat.

Copak nemůže být. Mezi ženou a mužem.

Přátelství - kde není nikdo nic dlužen. Prostě.

Jen prosté. Spříznění duší.

Aniž by kdokoli. Cokoli tušil.

Maruška

Malomocnost prázdnoty

C

1. Na malém plácku [...], děti si hrají [...]

Ami

G

E

hrají si na válku [...], všechno už mají [...]

Stejnokroj z tepláku [...], větší než na míru [...]

dřevěný pistole [...], čepice z papíru [...]

a bitva za bitvou [...], tak to jde dokola [...]

až potom najednou [...], něčí hlas zavolá [...]:

R:

Zastavte válku [...], Maruška brečí [...]

dostala kamenem [...], při naší zteči [...]

Co jste to za vojsko [...], když místo střílení [...]

do svých nepřátel [...], házíte kamení [...]

na to my nehrajem [...], vy nám to kazíte [...]

nedbáte pravidel [...], a pak se divíte [...]

2. Na velkém plácku [...], hrají si dospělí [...]

jen místo dřevěných [...], hraček maj z oceli [...]

ocel se zarývá [...], do kury stromů [...]

desítky jizviček [...] a blesky hromů [...]

některým na duši [...], některým do těla [...]

vpálí znamení [...], proč nikdo nevolá [...]:

R:

Metro pro krtky

Jarek Nohavica

G C D G CD

1. Prvá, druhá, třetí, čtvrtá,

G C D G CD

na zahradě krtek vrtá,

Emi C G

drápy má jak vývrtky, ohoho,

Ami C D GCD

vrtá metro pro krtky, ohoho.

2. Rrr ...

3. Každý, kdo si zaplatí, ohoho,
smí se projet po trati, ohoho,
od okurek po macešky, jé,
dál už musí každý pěšky, jé.

4.=1.CDGCDGCDGCDGCDG

Mississippi blues

Pacifik

- Ami Dmi
1. Říkali mu Charlie a jako každej kluk
Ami G Ami
kalhoty si o plot potrhal,
Dmi
říkali mu Charlie a byl to Toma vnuk,
Ami G Ami
na plácku rád košíkovou hrál,
C F
křídou kreslil po ohradách plány dětskejch snů,
Dmi E
až mu jednou ze tmy řekli: konec je tvejch dnů,
Ami Dmi
někdo střelil zezadu a vrub do pažby vryl,
Ami G Ami
nikdo neplakal a nikdo neprosil.

C Ami F G C
R: Mississippi, Mississippi, černý tělo nese říční proud,
Ami F G Ami
Mississippi, Mississippi, po ní bude jeho duše plout.

2. Říkali mu Charlie a jako každej kluk
na trubku chtěl ve smokingu hrát,
v kapse nosil kudlu a knoflíkovéj pluk,
uměl se i policajtům smát,
odmalička dobře věděl, kam se nesmí jít,
který věci jinejm patří a co sám může mít,
že si do něj někdo střelí jak do hejna hus,
netušil, a teď mu řeka zpívá blues.

R:

3. Chlapec jménem Charlie, a jemu patří blues,
ve kterým mu táta sbohem dal,
chlapec jménem Charlie snad ušel cesty kus,
jako slepý na kolejích stál,
nepochopí jeho oči, jak se může stát,
jeden že má ležet v blátě, druhej klidně spát,
jeho blues se naposledy řekou rozletí,
kdo vyléčí rány, smaže prokletí.

R: C Ami

R: + [: [: Mississippi, Mississippi ... :] :]

Mravenčí ukolébavka

Jaroslav Uhlíř, Zdeněk Svěrák

C G

Slunce šlo spát

F G

za hromádku klád

C Ami G

na nebi hvězdy klíčí.

C G F G

Už nepracuj, mravenečku můj,

C G C

schovej se do jehličí.

C F C G

R: Máš nožičky uběhané,

C F G

den byl tak těžký.

C F C G

Pojď, lůžko máš odestlané

C F C

v plátku od macešky.

C G

Spinká a sní

F G

mravenec lesní

C Ami G

v hromádce u kapradí.

C G F G

Nespinká sám, s maminkou je tam,

C G C

tykadlama ho hladí.

R: Máš nožičky ...

Oranžovej expres

Greenhorns

1. Už z rodného ranče vidím jen komín a stáj, hej
už z rodného ranče vidím jen komín a stáj,
rychlík v barvě pomeranče už mě veze, tak good–bye.

2. Tak jako světla herny mě stejně vždycky rozruší
svit brzdařský lucerny, komáři jisker v ovzduší,
a pak, když oranžovej expres mi houká do uší.

R: „Helou, kam jdeš, tuláku?“ „Nevím.“ „Na New York?“ „Nevím.“
„Nebo na Nashville?“ „Nevím, mně stačí, když slyším, jak ty
pražce drncaj‘ dúdá – dúdá – dúdá – dúdá“

3. Sedím si na uhláku a vyhlížím přes okraje,
ve svém tuláckém vaku šmátrám po lahvi Tokaje,
píseň oranžového vlaku si zpívám do kraje.

4. Už z rodného ranče nevidím komín a stáj, hej,
už z rodného ranče nevidím komín a stáj,
rychlík v barvě pomeranče sviští na New York, good–bye.

Oregon (touha žít)

Pacifik

Emi

G

Emi

1. Kdo vyhnal tě tam na cestu dalekou - touha žít, touha žít,

G

Emi

kdo zbouřil ti dům a pravdu staletou - touha žít, touha žít,

Ami

Emi

těžko se ti dejchá v těsném ovzduší,

Ami

H7

že máš hlad a žízeň, to nikdo netuší,

Emi

G

Emi

kdo přes pláne hnal tvůj osamělej vůz - touha žít, touha žít.

C

D

G

Emi

R: Oregon, Oregon, slyšíš, jak v dálce bije zvon,

C

D

Emi

Oregon, Oregon, slyšíš ho znít.

2. Kdo pár cajků tvých pod plachty naložil - touha žít, touha žít,

kdo studenou zbraň ti k líci přiložil - touha žít, touha žít,

na týhletý cestě jen dvě možnosti máš:

buďto někde chcípnout, anebo držet stráž,

kdo vysnil ti zem a odvalu ti dal - touha žít, touha žít.

R:

3. Kdo vést bude pluh, až půdu zakrojí - touha žít, touha žít,

kdo zavolá den a úly vyrojí - touha žít, touha žít,

člověk se drápe až někam k nebi blíž,

dostává rány, a přesto leze výš,

hledej svůj sen, ať sílu neztratí touha žít, touha žít.

R:

R: Oregon, Oregon, nesmíš tu stát jak uschlej strom,

Oregon, Oregon, dál musíš jít.

Osamělý město

bratři Ryvolové

C D G

1. Ten den, co vítr listí z města svál,

C D Emi

můj džíp se vracel, jako by se bál,

C D G

že asfaltový moře odliv má

C D E

a stáj že svýho koně nepozná.

G D

R: Řekni, kolik je na světě, kolik je takovejch měst,

Ami Emi

řekni, kdo by se vracel, všude je tisíce cest,

G D

tenkrát, když jsi mi, Terezo, řekla, že ráda mě máš,

Ami Emi

tenkrát ptal jsem se, Terezo, kolik mi polibků dáš

D G

naposled, naposled.

2. Já z dálky viděl město v slunci stát
a dál jsem se jen s hrůzou mohl ptát,
proč vítr mlátí spoustou okenic,
proč jsou v ulici auta, jinak nic?

R:

3. Do prázdných beden zotvíranejch aut
zaznívá odněkud něžný tón flaut
a v závěji starýho papíru
válej' se černý klapky z klavíru.

R:

4. Tak loudám se tím hrozným městem sám
a vím, že Terezu už nepotkám,
jen já tu zůstal s prázdnou ulicí
a vosamělý město mlčící.

R:

Otec a syn

Rangers

1. ^{Ami}Řemeslo ^{Dmi}zlý a ^{Ami}starý ^{Dmi}mám, ^{Ami}těžko se ^{Dmi}líbit ^{Ami}bude vám
^Fmě ^Gnikdo z ^Clidí ^{Ami}nemá ^Frád... ^Gpro ^Eúřad ^Fmůj – ^Gjsem , ^Eprosím, ^Ekat.
^{Ami}Řemeslo ^{Dmi}zlý a ^{Ami}starý ^{Ami}mám, ^{Dmi}snad ^{Ami}jednou ^{Dmi}odpustí ^{Ami}mi ^{Ami}Pán,
^Fmá ^Gpráce ^Cchutná ^{Ami}mi ^Fjak ^Fblín, ^Gvždyť ^Erukou ^Emou ^Epad‘ ^Ei ^Emůj ^Esyn.

R. ^FRuce ^Gměl ^{Ami}v ^Cpoutech ^Csvázaný, ^{Ami}na ^Cočích ^Cšál, ^Cten ^Clesů ^Ckrál
^Fa ^Gjako ^Esbor ^Echór ^Ekrkavčí,
^Fruce ^Gměl ^{Ami}v ^Fpoutech ^Fsvázaný, ^Fna ^Fočích ^Fšál, ^Fa ^Fjá ^Fse ^Fbál
^Gvykonat ^Epráci ^Epopravčí.

2. Splený vlasy, vrásek pár, z bejvalý krásy zbyl jen cár,
zato má rubáš s oprátkou, tam pod ní skončí cestu svou.
Sedraný šaty a drsná tvář, on trochu krad‘ a byl to žhář,
byl pozdní večer, první máj šel spát, a zde s ním stál – já, jeho kat.

R: Pod černým trámem s oprátkou, tam dokonal ten lesů král,
a jako sbor chór krkavčí,
pod černým trámem s oprátkou já povinnost svou vykonal,
dřív otec jen, teď popravčí.

^FOsud ^Gsi ^Cumí ^{Ami}divně ^{Ami}hrát: ^{Ami}otec ^{Ami}a ^{Ami}syn – ^{Ami}zloděj ^{Ami}a ^{Ami}kat,
[: ^C[: ^{Ami}otec ^{Ami}a ^{Ami}syn – ^{Ami}zloděj ^{Ami}a ^{Ami}kat ... :] :]

Panenka

Žalman

1, Co skrýváš za víčky a plameny svíčky,
snad houf bílých holubic, nebo jen žal.
Tak skončil ten prvý den zmáčený krví,
ani pouťovou panenku nezanechal.

R: Otevři oči, ty uspěchaná,

dámo uplakaná.

Otevři oči, ta dlouhá noc končí

a mír je mezi náma.

2, Už si oblékni šaty i řetízek zlatý
a umyj se, půjdeme na karneval.
A na bílou kůži ti napíšu tuší,
že dámou jsi byla a zůstáváš dál.

R:

Pískající cikán

Spirituál Kvintet

- G Ami G DG Ami Hmi Ami
1. Dívka loudá se vinicí, tam, kde zídka je nízká,
G Ami Hmi C G C G C D
tam, kde stráž končí vonící, si písničku někdo píská.
2. Ohlédne se a "propána!", v stínu, kde stojí líska,
švárného vidí cikána, jak leží, písničku píská.
3. Chvíli tam stojí potichu, písnička si jí získá,
domů jdou spolu ve smíchu, je slyšet cikán, jak píská.
4. Jenže tatík, jak vidí cikána, pěstí do stolu tříská,
"ať táhne pryč, vesta odraná, groš nemá, něco ti píská."
5. Teď smutnou dceru má u vrátek, jen Bůh ví, jak se jí stýská,
"kéž vrátí se mi zas nazpátek ten, který v dálce si píská."
6. Pár šídel honí se po louce, v trávě rosa se blýská,
cikán, rozmarýn v klobouce, jde dál a písničku píská.
7. Na závěr zbývá už jenom říct, v čem je ten kousek štístka:
peníze často nejsou nic, má víc, kdo po svém si píská ...

Podvod

Brontosauři

- Emi Ami
1, Na dlani jednu z tvých řas a do tmy se koukám,
D⁷ G
hraju si písničky tvý, co jsem ti psal.
- Ami Emi
Je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná,
Ami H⁷
půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál.
- 2, Pod polštář dopisů pár, co poslalas, dávám,
píšeš, že ráda mě máš a trápí tě stesk.
Je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná,
půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál.
- R: Chtěl jsem to ráno,
kdy naposled snídal jsem s tebou,
Emi
ti říct že už ti nezavolám,
Ami
pro jednu pitomou holku,
D⁷
pro pár nocí touhy,
G H⁷
podved jsem všechno o čem doma si sníš,
Emi
teď je mi to líto.
- 3, Kolikrát člověk může mít rád tak opravdu z lásky.
Dvakrát či třikrát, to ne, i jednou je dost.
Je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná,
půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál.

Pohár a kalich

Klíč

1. ^{Ami} Zvedněte poháry, ^G pánové, ^C už jen poslední ^G přípitek ^{Ami} zbývá,
^G pohleďte, nad ^C polem ^G Špitálským ^C vrcholek ^G roubení ^C skrývá,
[: za chvíli ^G zbyde tam ^{Ami} popel a tráva,
^G nás čeká ^{Ami} vítězství, bohatství, sláva. :]

2. Ryšavý panovník jen se smál, sruby prý dobře se boří,
palcem k zemi ukázal, ať další hranice hoří,
[: ta malá země už nemá co získat,
teď bude tancovat, jak budem pískat. :]

R: ^{Dmi} Náhle se ^G pozvedl ^C vítr a mocně vál,
^{Dmi} odněkud ^G přinesl ^{E7} nápěv, ^{Dmi} sám si ^C ho ^{Ami} hrál, ^{E7} hm ...,
^G zvedněte ^{Ami} poháry, ^G pánové, ^{Ami} večer z kalichu budeme pít.

3. Nad sruby korouhev zavlála, to však neznačí, že je tam sláva,
všem věrným pokaždé nesmírnou sílu a jednotu dává,
[: ve znaku kalich, v kalichu víra,
jen pravda vítězí, v pravdě je síla. :]

4. "Modli se, pracuj a poslouvej," kázali po celá léta,
Mistr Jan cestu ukázal proti všem úkladům světa,
[: být rovný s rovnými, muž jako žena,
dávat všem věcem ta pravá jména. :]

5. Do ticha zazněla přísaha - ani krok z tohoto místa,
se zbraní každý vyčkává, dobře ví, co se chystá,
[: nad nimi stojí muž, přes oko páska,
slyšet je dunění a dřevo praská. :]

R: ^{Dmi} Náhle se ^G pozvedl ^C vítr a mocně vál,
^{Dmi} odněkud ^G přinesl ^{E7} nápěv, sám si ho hrál:
Kdož jsou boží bojovníci a zákona jeho,
prostež od Boha pomoci a úfajte v něho ...

Pochod marodů

Jarek Nohavica

- Ami C G F Ami
1. Krabička cigaret a do kafe rum, rum, rum,
C G F Ami
dvě vodky a fernet a teď, doktore, čum, čum, čum,
Dmi F Ami Dmi F E
chrapot v hrudním koši, no to je zážitek,
Ami C G F Ami
my jsme kámoši řidičů sanitek, -tek, -tek.
2. Měli jsme ledviny, ale už jsou nadranc, -dranc, -dranc,
i tělní dutiny už ztratily glanc, glanc, glanc,
u srdce divný zvuk, co je to, nemám šajn,
je to vlastně fuk, žijem fajn, žijem fajn, fajn, fajn.

Ami C G C
R: Cirhóza, trombóza, dávivý kašel,
Dmi Ami E Ami
tuberkulóza - jó, to je naše!
C G C
neuróza, skleróza, ohnutá záda,
Dmi Ami E Ami
paradentóza, no to je paráda!
Dmi Ami G C
Jsme slabí na těle, ale silní na duchu,
Dmi Ami E Ami
žijem vesele, juchuchuchuchu!

3. Už kolem nás chodí pepka mrtvice, -ce, -ce,
tak pozor, marodi, je zlá velice, -ce, -ce,
zná naše adresy a je to čiperka,
koho chce, najde si, ten natáhne perka, -rka, -rka.
4. Zítra nás odvezou, bude veselo, -lo, -lo,
medici vylezou na naše tělo, -lo, -lo,
budou nám řezati ty naše vnitřnosti
a přitom zpívati ze samé radosti, -sti, -sti.

R: Zpívati: cirhóza, trombóza, dávivý kašel,
tuberkulóza, hele, já jsem to našel!
Neuróza, skleróza, křivičná záda,
paradentóza, no to je paráda!
Byli slabí na těle, ale silní na duchu,
žili vesele, než měli poruchu.

Postel

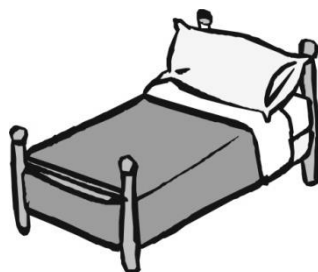
Zřídlo

R: Spát, klidně spát, jen to má pro mě význam,
to bez váhání přiznám, to mám rád.
Snít dlouhý sen, co růžovej má nádech
a postel ve všech pádech skloňovat.

1, Postel je v každém pádu nejlepší,
bez postele nemám pocit bezpečí,
k postel jsou moje city nejprudší,
jak vidím postel, tak padám v její náručí.
/: Já volám : „Posteli, posteli má“,
mně se o posteli jenom zdá,
a s postelí se loučit bývá nejtěžší. :/

R:

2, Postel je čarodějný vynález,
z postele bych raděj ani nevylez,
díky posteli máme snubní prstýnky,
na měkkou postel mívám nejkrásnější vzpomínky.
/: Já volám: „ Posteli, posteli má“,
život v posteli se počíná
a v posteli ho ne jeden z nás ukončí. :/

Proklatej vůz

Greenhorns

1, Čtyři (jen tři) (jen dvě) bytelný kola má náš proklatej vůz,
tak ještě pár dlouhejch mil zbejvá dál, tam je cíl,
a tak zpívej o Santa Cruz.

R1: Polykej whisky a zvířenej prach,

nesmí nás porazit strach,

až přejedem támhleten pískovej plát,

pak nemusíš se už rudochů bát.

R2: „Georgi, už jsem celá roztřesená, zastav!“

„Zalez zpátky do vozu, ženo!“

2. = 1.

R1:

R2: „Tatínku, tatínku, už mám plnej nočníček!“

„Probůh, to není nočníček, to je soudek s prachem!“

3. = 1.

R1:

R2: „Synu, vždyť jedeme jak s hnojem!“

„Jó, koho jsem si naložil, toho vezu!“

1. Už jen jediný kolo má náš proklatej vůz,
tak ještě pár dlouhejch mil zbejvá dál, tam je cíl,
a tak zpívej o Santa Cruz.

R1:

R2: „Georgi, zastav, já se strašně bojím Indiánů!“

Zatáhni za sebou plachtu, ženo, a mlč!“

2. Už ani jediný kolo nemá náš proklatej vůz,
tak ještě pár dlouhejch mil zbejvá dál, tam je cíl,
a tak zpívej o Santa Cruz.

R1:

Rosa na kolejích

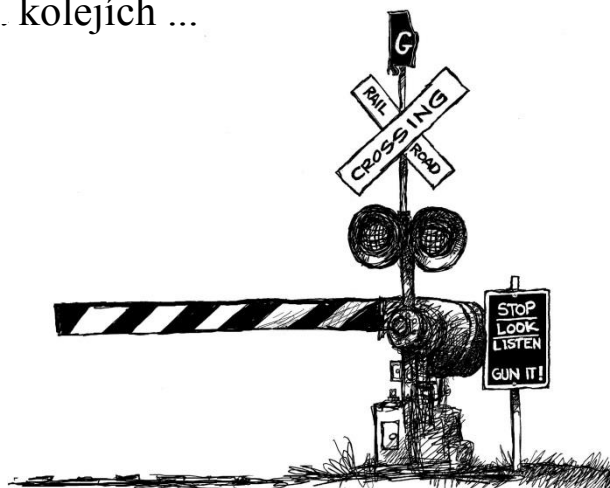
Wabi Daněk

C Dmi výš o2výš C
1. Tak, jako jazyk stále naráží na vylomený zub,
 Dmi výš o2výš C
tak se vracím k svému nádraží, abych šel zas dál,
 Dmi o2výš E Ami
přede mnou stíny se dlouží a nad krajinou krouží
 Dmi výš o2výš C
podivnej pták, pták nebo mrak.

 Dmi výš o2výš C
R: Tak do toho šlápní, ať vidíš kousek světa,
 Dmi výš o2výš C
vzít do dlaně dálku zase jednou zkus,
 Dmi výš o2výš C
telegrafní dráty hrajou ti už léta
 Dmi výš o2výš výš C
to nekonečně dlouhý monotónní blues,
 Dmi výš o2výš výš C
je ráno, je ráno, nohama stíráš rosu na kolejích.

2. Pajda dobře hlídá pocestný, co se nocí toulaj',
co si radši počkaj', až se stmí, a pak šlapou dál,
po kolejích táhnou bosí a na špagátě nosí
celej svůj dům, deku a rum.

 Dmi výš o2výš výš C
R: + nohama stíráš rosu kolejích ...

Růže z papíru

Brontosauři

Ami
1, Do tvých očí jsem se zbláznil
H⁷ Dmi
a teď nemám, nemám klid
Emi E Ami
hlava třeští, asi tě mám rád.
Stále někdo říká vzbud' se, věčně trhá nit,
studenou sprchu měl bych si dát.
A Dmi
R: Na pouti jsem vystřelil růži z papíru,
G C E⁷
dala sis ji do vlasů, kde hladívám tě já.
Ami Dmi
V tomhle smutným světě jsi má naděj na víru,
Emi Ami
že nebe modrý ještě smysl má.

2, Přines jsem ti kytku, no co koukáš to se má,
holt jsem asi jinej, tak to víš.
Možná trochu zvláštní v dnešní době, no tak ať,
třeba z ní mou lásku vytušíš.
R:

Severní vítr

Jaroslav Uhlíř, Zdeněk Svěrák

C Ami

1. Jdu s dřavou patou, mám horečku zlatou,

F C

jsem chudý, jsem sláb, nemocen.

C Ami

Hlava mě pálí a v modravé dáli

F G C

se leskne a třpytí můj sen.

2. Kraj pod sněhem mlčí,
tam stopy jsou vlčí,
tam zbytečně budeš mi psát.
Sám v dřevěné boudě
sen o zlaté hroudě
já nechám si tisíckrát zdát.

R:

C F

Severní vítr je krutý,

C G

počítej láska má s tím.

C F

K nohám ti dám zlaté pruty

C G C

nebo se vůbec nevrátím.

3. Tak zarůstám vousem
a vlci už jdou sem,
už slyším je výt blíž a blíž.
Už mají mou stopu,
už větří, že kopu
svůj hrob, a že stloukám si kříž.

4. Zde leží ten blázen,
chtěl dům a chtěl bazén
a opustil tvou krásnou tvář.
Má plechovej hrnek
a pár zlatejch zrněk
a nad hlavou polární zář.

R:

Sotva se narodíš

Hop Trop

- C G7 C G7**
1. [: Sotva se narodíš, už ti koně kovou, :]
F C G C
[: šavli ti chystají ocelovou, :]
G Ami Dmi G
ocelovou, bez parády,
F C G7 C
[: co kmáni dostávají' u armády. :]
2. [: Sotva se narodíš, už si verbíř píše, :]
[: že nejsi ze zámku, ale z chýše, :]
ale z chýše pod horama,
[: těžko se vyplácet šest'ákama. :]
3. [: Sotva se narodíš, už ti kulku lijou, :]
[: kdo střelí dřív, toho nezabijou, :]
nezabijou, a pak možná,
[: jakej maj' mrzáci život, pozná. :]
4. [: Sotva se narodíš, už ti šijou kabát, :]
[: kterej si voblíkneš jednou-dvakrát, :]
jednou-dvakrát, naposledy,
[: zelený sukno je zkrvavený. :]
- D A7 D A7**
5. [: Kdejakej generál, kdejakej kaprál :]
G D A D
[: s flintama lidi by do pole hnal, :]
A Hmi Emi A7
do pole hnal proti sobě,
G D A7 D (Hmi)
[: komu jsou metály platný v hrobě? :]

Spí jižní kříž

Brountosauři

C

1. Spí Jižní kříž,

Ami

G

jak říkali jsme hvězdám kdysi v mládí,

Dmi

to na studený zemi

C

Ami

G

ještě uměli jsme milovat a spát.

2. Dál, však to znáš,

světem protloukal ses, jak ten život pádí,

dneska písničky třeba vod Červánku

dojmou tě, jak vrátil bys' to rád.

Dmi

C

R: Zase toulal by ses Foglarovým rájem

Ami

G

a stavěl Bobří hráz,

Dmi

se smečkou vlků čekal na jaro,

C

Ami

G

jak stejská se, až po zádech jde mráz.

3. Spí Jižní kříž,

vidí všechna místa, kde jsi někdy byl,

to když, naplněnej smutkem,

jsi plakal, plakal nebo snil.

R:

Toulavej

Vojta „Kid’ák“ Tomáško

1, Někdo z vás, kdo chutnal dálku, jeden z těch, co rozuměj,

ať vám poví, proč mi říkaj, proč mi říkaj Toulavej.
Kdo mě zná a v sále sedí, kdo si myslí, je mu hej,
tomu zpívá pro všední den, tomu zpívá Toulavej.

R1: Sobotní ráno mě neuvidí u cesty s klukama stát,

na půdě celta se prachem stydí

a starý songy jsem zapomněl hrát, zapomněl hrát

.

2, Někdy v noci je mi smutno, často bejvám doma zlej.
Malá daň za vaše „umí“, kterou splácí Toulavej.
Každý měsíc je jiná štace, čekáš, kam tě uložej,
je to fajn, vždyť přece zpívá, třeba smutně, Toulavej.

R1:

3, Víím, že jednou někdo přijde, tiše pískne: „No tak ´dem!“
Známí kluci ruku stisknou, řeknou: „Vítej, Toulavej!“
Budou hvězdy, jako tenkrát, až tě v očích zabořej,
celou noc jim bude zpívat jeden blázen – Toulavej.

R2: Sobotní ráno mi poletí vstříc, budeme u cesty stát,
vypráším celtu a můžu vám říct,
že na starý songy si vzpomenu rád, vzpomenu rád.
Někdo z vás Toulavej

Traida (Lodníkův lament)

Hop Trop

1, Já snad hned když jsem se narodil, na bludnej kámen šláp

a do školy moc nechodil, i tak je ze mne chlap
Velký dusno, který nad hlavou mi doma viselo,
drsnýmu chlapu nesvědčí, já t'uk si na čelo.

R: Máma mě doma držela a táta na mě dřel,

já moh' jít klidně studovat, jen kdybych trochu chtěl.

Oženit se, vzít si ňákou trajdu copatou

a za její lásku platit celou vejplatou i zálohou.

2, Potom do knajpy jsem zašel a uslyšel ten žvást,
že na lodích je veselo a řasujou tam chlast.

A tak honem jsem se nalodil na starej vetchej křáp,
kde kapitán byl ožrala a řval na nás jak dráb.

R:

3, Vlny s kocábkou si házely a každěj dostal strach
a my lodníci se vsázely, kdo přežije ten krach.

Všechny krysy z lodě zmizely a v dálce maják zhas
a první byl hned kapitán, kdo měl korkovej pás.

R:

4, Kolem zubama už cvakali žraloci hladoví,
nikomu se moc nechtělo do vody ledový.

K ránu bouře trochu ustala, já mořskou nemoc měl
a všem co chodí po souši, jsem tolik záviděl

R:

5, Jako zázrakem jsme dojeli, byl každěj živ a zdráv
a všichni byli veselí, jen já jsem rukou máv.

Na loď nikdy víc už nevlezu, to nesmí nikdo chtít,
teď lituju a vzpomínám, jak jen jsem se moh mít.

Tři čuníci

Jarek Nohavica

C

V řadě za sebou, tři čuníci jdou

Ami

ťápají se v blátě cestou necestou

Dmi

G7

Kufry nemají, cestu neznají

Dmi

G7

Vyšli prostě do světa a vesele si zpívají

®:Uiiiiii ui uiiii, ui ui ui ui, uiiii ..

Auta jezdí tam a nákladáky sem

Tři čuníci jdou jdou rovnou za nosem

Žito chroupají, ušima bimbají

Vyšli prostě do světa a vesele si zpívají

Levá pravá teď, přední zadní už,

tři čuníci jdou, jdou, jako jeden muž

Lidé zírají, důvod neznají

Proč ti malí čuníci tak vesele si zpívají

Když kopýtko pálí, když jim dojde dech

sednou ku studánce na vysoký břeh

ušima bimbají, kopýtko máchají

Chvilinku si odpočinou a pak dál se vydají

Když se spustí déšť, roztrhne se mrak,

k sobě přitisknou se čumák na čumák

Blesky blýskají, kapky pleskají

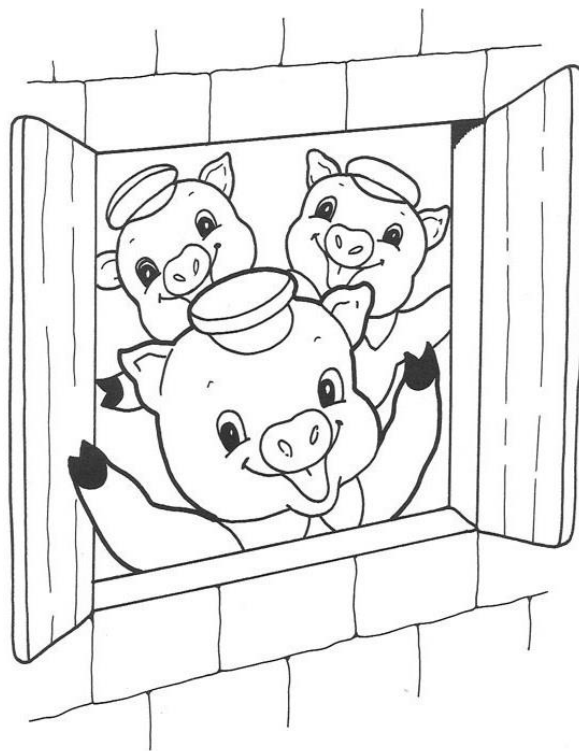
Oni v dešti, nepohodě vesele si zpívají

Za tu spoustu let co je světem svět

Přešli zeměkouli třikrát tam a zpět

V řadě za sebou, hele támhle jdou

Pojďme s nima zaspívat si jejich píseň veselou.

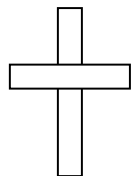

Tři kříže

Hop Trop

^{Dmi} 1, ^C Dávám sbohem ^{Ami} břehům proklatejm,

^{Dmi} který v ^C drápech má ^{Dmi} ďábel sám.
Bílou přídí šalupa „My grave“
míří k útesům, který znám.

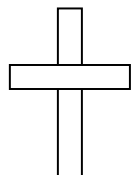

R: ^F Jen tři ^C kříže z ^{Ami} bílýho kamení

^{Dmi} někdo do ^C písku ^{Dmi} poskládal.
Slzy v očích měl a v ruce znavený
lodní deník, co sám do něj psal.

2, První kříž má pod sebou jen hřích,
samý pití a rvačka jen.

Chřestot nožů, při kterým přejde smích,
srdce kámen a jméno „Sten“.

R:

3, Já Bob Green, mám tváře zjizvený,
štěkot psa zněl, když jsem se smál.

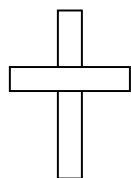
Druhej kříž mám a spím pod zemí,
že jsem falešný karty hrál.

R:

4, Třetí kříž snad vyvolá jen vztek,
Katty Rodgers těm dvoum život vzal.

Svědění měl, vedle nich si klek ...

Rec: Vím trestat je lidský ale odpouštět božský.
Ať mi tedy bůh odpustí.

R: Jen tři kříže z bílýho kamení

jsem jim do písku poskládal.

Slzy v očích měl a v ruce znavený
lodní deník a v něm, co jsem psal.

Umím prase zepředu

Jaroslav Uhlíř, Zdeněk Svěrák

C G F C

1. Umím prase zepředu,

G F C

nic jiného nesvedu,

F C F C G C

moje ruka nic jiného nenakreslí.

2. Zkoušel jsem i kobyly,

ale došlo k omylu,

vyšla z toho žirafa a tak jsem skleslý.

3. Kuneš umí ještěrku

jak se hřeje na štěrku,

jinak je též beznadějně nenadaný,

4. Vaněk umí parohy

jenom podle předlohy,

Kovandová pořád kreslí kočkodany.

Ami

R: Co se týče talentu,

G

dám na žáka Valentu,

F C G

který tvrdí, že se z toho nezblázníme,

F C G

který tvrdí, že se z toho nezblázníme.

R: Valenta je z Jinonic

a neumí vůbec nic,

propiskou si dělá pouze čáry přímé,

propiskou si dělá pouze čáry přímé.

5. Když se ale spojíme

my, co málo umíme,

nakreslíme stádo zvěře velmi hravě.

R: Tygry, koně, různý skot,

Valenta nám dodá plot,

můžeme s tím vyniknouti na výstavě,

můžeme s tím vyniknouti na výstavě.

Už to nenapravím

Samson

Ami D F E Ami

R: Vap tap tap ...

Ami

D

1. V devět hodin dvacet pět mě opustilo štěstí,

F

E E7

ten vlak, co jsem jím měl jet, na koleji dávno nestál,

Ami

D

v devět hodin dvacet pět jako bych dostal pěstí,

F

E E7

já za hodinu na náměstí měl jsem stát, ale v jiném městě.

A

A7

Tvá zpráva zněla prostě a byla tak krátká,

Dmi

že stavíš se jen na skok, že nechalas' mi vrátka

G

E

zadní otevřená, zadní otevřená,

A

A7

já naposled tě viděl, když ti bylo dvacet,

Dmi

to jsi tenkrát řekla, že se nechceš vracet,

G

E

že jsi unavená, ze mě unavená.

R:

2. Já čekala jsem, hlavu jako střep, a zdálo se, že dlouho,
může za to vinný sklep, že člověk často sleví,
já čekala jsem, hlavu jako střep, s podvědomou touhou,
já čekala jsem dobu dlouhou, víc než dost, kolik přesně, nevím.
Pak jedenáctá bila a už to bylo passé,
já dřív jsem měla vědět, že vidět chci tě zase,
láska nerezaví, láska nerezaví,
ten list, co jsem ti psala, byl dozajista hloupý,
byl odměřený moc, na vlídný slovo skoupý,
už to nenapravím, už to nenapravím.

R:

Valčíček

Brontosauři

^C
R: Tuhle písničku chtěl bych ti lásko dát,
^G
^C
at' ti každěj den připomíná,
^F ^C
/: toho, kdo je tvůj, čí ty jsi a kdo má rád,
^G ^C
at' ti každěj den připomíná. :/

1, Kluka jako ty hledám už spoustu let,
takový trošku trhlý mý já,
dej mi ruku, pojd' půjdeme šlapat náš svět,
i když obrovskou práci to dá.

R:

2, Fakt mi nevadí, že nos jak bambulku máš,
ani já nejsem žádněj ideál,
hlavně co uvnitř nosíš a co ukrýváš,
to je pouto, co vede nás dál.

Válka růží

Spirituál Kvintet

Am Dm E7 Am F E7

Am D Am E7
Už rozplynul se hustý dým, derry down, hej down-a-down,

Am G Am E7
nad ztichlým polem válečným, derry down.

C G E7 Am F E7
Jen ticho stojí kol kolem a vítěz plení vlastní zem,

Am Dm E7 Am
je válka růží, derry derry derry down, hej down.

Nečekej soucit od rváče, derry down, hej down-a-down,
kdo zabíjí ten nepláče, derry down.

Na těle mrtvé krajiny se mečem píšou dějiny,
je válka růží, derry derry derry down, down.

Dva erby, dvojí korouhev, derry down, hej down-a-down,
dva rody žijí, jeden hněv, derry down.

Kdo změří, kam se nahnul trůn, zda k Yorkům nebo k
Lankastrům ?

je válka růží, derry derry derry down, down.

Dva rody, dvojí korouhev, derry down, hej down-a-down,
však hlína pije jednu krev, derry down.

Ať ten či onen přežije, vždy nejvíc ztratí Anglie,
je válka růží, derry derry derry down, down.

Velrybářská výprava

Hop Trop

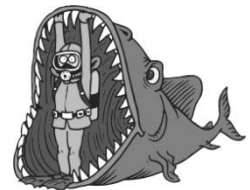
1. Jednou plác' mě přes rameno Johny zvanej Knecht:

"Mám pro tebe, hochu, v pácu moc fajnovej kšeft!"

Objednal hned litr rumu a pak něžně řval:

"Sbal se, jedem na velryby, prej až za polár."

R: [: Výprava velrybářská kolem Grónska nezdařila se,
protože nejeli jsme na velryby, ale na mrože. :]

2. Briga zvaná Malá Kitty kotví v zátoce,
nakládaj' se sudy s rumem, maso, ovoce,
vypluli jsme časně zrána, směr severní pól,
dřív, než přístav zmizel z očí, každej byl namol.

R:

3. Na loď padla jinovatka, s ní třeskutej mráz,
hoň velryby v kupách ledu, to ti zlomí vaz,
na pobřeží místo ženskejch mávaj' tučňáci,
v tomhle kraji beztak nemáš jinou legraci.

R:

4. Když jsme domů připluli, už psal se příští rok,
starej rejdař povídá, že nedá ani flok:
"Místo velryb v Grónským moři zajímal vás grog,
tuhle práci zaplatil by asi jenom cvok."

R:

5. Tohleto nám neměl říkat, teď to dobře ví,
stáhli jsme mu kůži z těla, tomu hadovi,
z paluby pak slanej vítr jeho tělo smet', chachacha,
máme velryb plný zuby, na to vezmi jed.

R:

Vlaštovko let'

Jarek Nohavica

- C Ami
1. Vlaštovko, let' přes Čínskou zed',
F G
přes písek pouště Gobi,
C Ami
oblétni zem, vylet' až sem,
F G
jen ať se císař zlobí.
Emi Ami
Dnes v noci zdál se mi sen,
F G
že ti zrní nasypal Ludwig van Beethoven,
C Ami F G C
vlaštovko, let', nás, chudé, ved'.
2. Zeptej se ryb, kde je jim líp,
zeptej se plameňáků,
kdo závidí, nic nevidí
z té krásy zpod oblaků.
Až spatříš nad sebou stín,
věz, že ti mává sám pan Jurij Gagarin,
vlaštovko, let', nás, chudé, ved'.
3. Vlaštovko, let' rychle a teď,
nesu tři zlaté groše,
první je můj, druhý je tvůj,
třetí pro světloňoše.
Až budeš unavená,
pírka ti pofouká Máří Magdaléna,
C Ami F G C
vlaštovko, let', nás, chudé, ved',
Ami
vlaštovko, let', nás, chudé, ved',
C
vlaštovko, let' ...

Vojáček

Jarek Nohavica

- 1, Když mě brali za vojáka, stříhali mě dohola,
vypadal jsem jako blbec, jak ti všichni dokola, la, la, la,
jak ti všichni dokola.
- 2, Zavřeli mě do kasáren, začali mě učit,
jak mám správný voják být a svou zemi chránit, ti, ti, ti,
a svou zemi chránit.
- 3, Na pokoji po večerce ke zdi jsem se přitulil,
vzpomněl jsem si na svou milou, krásně jsem si zabulil, lil, lil, lil,
krásně jsem si zabulil.
- 4, Když přijela po půl roce, měl jsem zrovna zápal plic,
po chodbě furt někdo chodil, tak nebylo z toho nic, nic, nic, nic,
tak nebylo z toho nic.
- 5, Neplačte, vy oči moje, ona za to nemohla,
protože mladá holka lásku potřebuje a tak si k lásce pomohla, la, la, la,
tak si k lásce pomohla.
- 6, Major nosí velkou hvězdu, před branou ho potkala,
řek jí, že má zrovna volný kvartýr, tak se sbalit nechala, la, la, la,
tak se sbalit nechala.
- 7, Co je komu do vojáka, když ho holka zradila,
Nashledanou pane Fráňo Šrámku, písnička už skončila, la, la, la,
jakkak se vám líbila, la, la, la, nic moc extra nebyla.

Zachraňte koně

Kamelot

Emi Ami
1, Peklo byl ráj, když hořela stáj, přáteli.

C D G F H7
Věř mi koně pláčou, povídám.

Emi Ami
To byla půlnoc, v tom křik o pomoc, už letěli,

C H7 G
hejna kohoutů a bůh ví kam.

G Hmi C
R: Zachraňte koně, křičel jsem tisíckrát.

G Hmi C
Žil jsem jen pro ně, bránil je nejvíckrát.

Ami Emi
Než přišla chvíle, kdy hřívy bílé

Ami H7 G Hmi C
pročesal plamen, spálil na troud.

2, Ohrady a stáj a v okolí kraj už nedýchal,
já viděl jak to hříbě umírá.
Klisna u něj a smuteční děj se odbývá,
jak tiše pláče, oči přivírá.

R:

Zítř ráno v pět

Jarek Nohavica

- 1, Až zítř ráno v pět mě ke zdi postaví,
ještě si naposled dám vodku na zdraví,
z očí pásku strhnu si, to abych viděl na nebe
a pak vzpomenu si láska na tebe.
- 2, Až zítř ráno v pět přijde ke mně kněz,
řeknu mu, že se splet, že mně se nechce do nebes,
že žil jsem, jak jsem žil a stejně tak i dožiju
a co jsem si nadrobil, to si i vypiju.
- 3, Až zítř ráno v pět poručík řekne pal,
škoda bude těch let, kdy jsem tě nelíbal,
ještě slunci zamávám a potom líto přijde mi,
že tě láska nechávám samotnou tady na zemi.
- 4, Až zítř ráno v pět prádlo půjdeš prát
a seno obracet, já u zdi budu stát,
tak přilož na oheň a smutek v sobě skryj,
prosím nezapomeň, nezapomeň a žij.

Zkouška z dospělosti

Karel Kryl

Ami F
1, V nedělním oblečení nastoupíš před komisi,

G E
studené vysvědčení vezme co bylo kdysi.
V portmonce umístěnka, slavnostní učitelé
a lež co první směnka v úvěru pro dospělé.

C G
R: Opilí od radosti si sami trochu lžeme,

F E
že zkouškou z dospělosti opravdu dospějeme.
Tak tanči lásko sladká, protanči večer celý,
ten bál je křižovatka dospělí – nedospělí.

2, Na klopě vlají stužky, v orchestru znějí bicí,
dozrál čas pro častušky a pro vstup do milicí.
Dozrál čas dilematům, být pro a nebo proti,
pak čekat na vejplatu, jak jiní patrioti.

R:

3, Dostaneš místo lásky od těch co všechno vědí,
trojhlavé neotázky, čtyřhlavé odpovědi.
Šumivé víno pění a dívky oblékly si
na místo dětských snění dospělé kompromisy.

R: Tak tanči Opilí od radosti

Zlatokop Tom

Ruda Harnisch

^D
1, Tom dostal jednou nápad, když přestal v boudě chrápat,
^{Ddim A7}
že má se něco stát.

A že byl kluk jak jedle, tak rozhodl se hnedle a odjel

^D
na západ.

^{G D E A7}
Z domova si sebral sílu, krumpáč, bibli, dynamit a pilu.

^{D A7}
Mimo to prut a červy, do torny dal konzervy a jel zlato

^D
vyhledat.

^E
R: Ty jsi to moje zlato, který mám tak rád,

^{A7 D G D}
vždyť ty mi stojíš za to život pro tě dát.

^{G D E A7}
Přes tebe, zlato mé není, jen ty jsi to moje „haťapaťa“ potěšení.

^{D E A7 D}
Zkrátka a dobře, ty jsi to moje zlato, zlato kočičí.

2, Říkal, že je zlatokop, o zlato ani nezakop, neznal, jak vypadá.
Když marně dlouho kopal, tak dostal na to dopal, přešla ho nálada.

Sebral si svoji kytaru, dal si nalejt whisky, brendy v baru
a za poslední káču, svý holce koupil sváču a pak jí sežral sám

R:

Zlatý údolí

Pacifik

Ami G Ami
1. Mokro v botách, píseň v notách nikdy nepsanou,
G Ami
slunce pálí, že i skály úpal dostanou,
G F
jen osamělý balvany, až uslyší tvé přiznání,
Dmi E
ti řeknou, že jsi dávno ztratil směr
Ami G
a že patříš mezi pohany
F Emi Ami
a místo na jih táhneš na sever.

C Emi
R: Zlatý údolí, touha vzdálená,
F G
je chimérou všech dálek modravejch,
C Emi
zlatý údolí, co jen vítr zná,
F G
ti v horkým srdci vypaluje cejch,
Ami Emi
jak je vzdálený každý mámení
F G
a druhá strana řeky nemá břeh,
C Emi
zlatý údolí, zlatý údolí
F G C
je celej život s rancem na zádech.

2. Snad tě k cíli dobrý víly jednou dovedou,
slunce hoří, zlatí oři z dálky přijedou,
když zmizí fata morgana, je zpověď dávno napsaná
do kamene mlčenlivejch skal,
než se někdo cestou zastaví,
pak bude psáno, že jsi tady stál.

R:

R:

Zpátky do lesů

Žalman

Ami D G C G
1, Sedím na kolejích, které nikam nevedou

Ami D G
koukám na kopretinu, jak miluje se s lebedou.

Ami D G Emi
Mraky vzaly slunce zase pod svou ochranu,

Ami D G D
jen ty nejdeš holka zlatá, kdypak já tě dostanu.

G Emi Ami
R: Z ráje, my vyhnaní z ráje, kde není už místa,

c7 G D
prej něco se chystá.

Z ráje, nablýskaných plesů, jdem zpátky do lesů,
za nějaký čas.

2, Vlak nám včera ujel ze stanice do nebe,
málo jsi se snažil, málo šel jsi do sebe.
Šel jsi vlastní cestou a to se dneska nenosí,
i pes, kterej chce přízeň napřed svýho pána poprosí.

R:

3, Už tě vidím z dálky, jak máváš na mne korunou
a jestli nám to bude stačit, tak zatleskáme na druhou.
Zabalíme všechny, co si dávaj rande za branou,
v ráji není místa, možná lidi se nás zastanou.

R:

